

organisationer med god assistance fra UNDP's nordiske kontor har lagt i at udarbejde det tværpolitiske oplæg »Større og Bedre«.

Kl. 13:23

Formanden:

Tak til ministeren, og så er det hr. Steen Gade som ordfører for forespørgerne.

Kl. 13:23

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Først tak til ministeren. Der blev da plads til ros til de unge menneskers mål om at nå op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten i bistand og i øvrigt en lang række ting, som vil gøre, at vi får en betydelig bedre ulandsbistand end den, vi har i dag. Det kom til sidst, men det kom.

I øvrigt vil jeg starte med at sige, at jeg er enig med ministeren i, at når vi kigger hen over tid de sidste 10-20 år, har vi set en udvikling, hvor vi faktisk har fået flere mennesker ud af ekstrem fattigdom, og det er jo vigtigt. Tallene er rimelig tydelige – en nedgang fra 1,25 milliarder til 980 millioner, der lever for under 1 dollar om dagen, hvis vi går helt tilbage til tal fra 1981. Det er selvfølgelig helt dramatisk, at vi er oppe på, at omkring 1 milliard mennesker lever for under 1 dollar om dagen, men historien viser altså også, specielt i Sydøstasien, at det kan lade sig gøre at forbedre forholdene. Det kan altså lade sig gøre, og det er først og fremmest politiske beslutninger, der skal til, for at det lader sig gøre.

Vi kan se, at især lande i Afrika syd for Sahara og andre fattige lande – vi skal ikke glemme dem i andre regioner – står i stampe, og i den sammenhæng skal vi altså også være opmærksomme på, at ikke alle verdens fattige bor i Afrika. Omkring en tredjedel af de mest ekstremt fattige bor faktisk i Sydøstasien, herunder Indien, så det er ikke kun i området syd for Sahara. Men jeg er enig i prioriteringen af øget bistand til Afrika.

Det er en alarmerende rapport, synes jeg. Vi ved altså, at målene kan nås, og vi ved faktisk også i dag i hele verden, hvordan de skal nås. Men det ser ud til at blive en hård kamp.

Det er nødvendigt med gode handelsbetingelser, og det er nødvendigt at kæmpe hårdt i EU for at få afviklet EU's landbrugspolitik og for at få nedbrudt EU's handelsmure og på den måde tage ulandenes parti i de andre forhandlinger, der foregår. Men det er også vigtigt, at vi i

Danmark kigger på vores egen bistand, at vi øger den markant og fejler for egen dør for derved at forbedre muligheden for at presse på, både i EU og i øvrigt internationalt.

Ministeren nævnte sårbare stater. I SF mener vi, at vi skal gøre meget mere for sårbare stater, også mere end det, som jeg hørte lå i ministerens tale. Vi skal simpelt hen turde noget mere. Det er mere risikabelt, for det kan godt være, at penge-ns oftere bliver spildt, men vi har været tryghedsnarkomaner i ulandspolitikken i årene indtil nu. Vi skal turde noget mere, fordi vi vil have, at de fattigste skal hjælpes mest, og det er det ene, jeg godt vil sige her i dag.

Såvel den danske bistand som den internationale bistand har været nedadgående de sidste 2 år, og det er jo trist, når nu verden har besluttet det modsatte. Det er jo bl.a., fordi den steg kraftigt i nogle år, da landene gjorde brug af gældslettelse og kaldte det ulandsbistand. I Danmark betød det jo, at vi flyttede midlerne fra en post til en anden hos vores daværende finansminister, som så kunne sige, at han havde regnskabet i orden, men de penge blev altså ikke givet til de fattige lande. Vi vil have en rensset bistand.

Så vil vi også øge bistanden på klimaområdet, men midlerne hertil skal ikke tages fra bistanden til de fattige. Danmark lovede på Bali i december måned – jeg var der selv – at det skulle være additionelt, som det hedder internationalt. Det betyder, at det er oveni ulandsbistanden, og nu skal jeg spørge ministeren og regeringspartierne ordførere: Er klimabistanden oveni ulandsbistanden, eller er den en del af ulandsbistanden? Det er jo ret vigtigt, for det er altså ikke ret mange uger siden, Danmark tilsluttede sig, at den skal være oveni den bistand, vi i øvrigt giver.

Så vil jeg sige, at jeg er meget begejstret for det oplæg, der er kommet fra de unge mennesker. De siger 1 pct. i ulandsbistand, og hvis der havde været et andet flertal i Folketinget, ville vi i dag være sikre på, at vi havde en målsætning om, at vi skal nå op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten i denne valgperiode. Det er jo en forskel, der er til at tage og føle på, for ministeren siger bare, at den skal øges over en årrække, og debatten i dag kommer jo bl.a. til at vise, om der er realiteter i det, eller der ikke er det. Jeg er sikker på, at mange af regeringspartierne medlemmer er ret enige i meget af det det, jeg har sagt her, man får de lov? Det må vi jo kigge på, når dagen er til ende.